

Stærkodders Intermezzo.

Recitativ.

St: Fjernt jeg søgte,
fandt dog ej,
den Molar,
som jeg misted'.
Hid nu giv,
hvad du hamstred',
Nordmann, fagre
Dr. phil.

N.: Hvem er De? Kan
De legitimere Dem?

St.: Stærkodder er jeg,
den store Kæmpe.
Giv mig nu
gulden Kindtand;
Heinrich von Æbel-
toft den hentet',
hængte den frækt
frem i Lund.

Steenstrup saa den,
mangt han skrev; *)
Tanden fik jeg
aldrig tilsendt.
(til N.): Rædde Nidding,
ryst og skælv,
Stærkodder leger
Leg med Sværd.

N.: Her er Tanden! Værsg'o!
Hvordan er De
kommet her?

St.: Vidt jeg rejste,
rendte rundt!
Landet tørlagt,
Flasken tom!
Ingen Brødkort!
Brændt af er jeg blevet,
Flæsk og Smør jeg
ej har smagt.

Her i Byen
ingen Biler!
Ingen Plads
paa Bagperronen!
Satans til Folk,
der sidder ved Styret.
Herligt var det
under Hildetand.

Tanden, jeg savned,
her jeg søgte.
Modigt gik jeg
paa Musæet,
der hvor Hintze
og Bøggild hersker.
Snart jeg forlod det!
Føj for Fanden.

*) Se Medd. Dansk geol. Forening. 1901. Bd. 2. Nr. 8. S. 61.

Medd. fra Dansk geol. Forening. 16. Jan. 1918.

Vaske vog jeg,
fælded' Visin,
fælded' Lers
de fire Sønner.
Ej slig Rædsel
før har slaget mig,
som ved Malerens
Mesterværker.

Ej jeg tør
Matthiesen trodse,
Kvad om min Rædsel
kvædet jeg har.
(rækker Sangen til N.)
Glad hos Lorry
min Tand jeg lugted'.
Lad os synge
den omdelte Sang!
